

Udvalg, om der ikke var Grund til paa dette Punkt at søge at faa en Ændring indført i Præstelønningsloven. Man kunde f. Eks. sætte en Bestemmelse ind om, at naar en Præst havde siddet 15—20 Aar i et Embede, rykkede han ind i den Lønningsklasse, som hans Embede er sat i. Jeg tror ikke, at en Ændring som denne og en Ændring som den, jeg før nævned, vil betyde nogen stor Udgift for Lønningsfonden, og jeg henstiller til den højtærede Kirkeminister og det kommende Udvalg at overveje disse Spørgsmaal; det skulde glæde mig, om det kunde resultere i, at man søgte at faa de uheldige Forhold, som jeg her har omtalt, ændret.

Laurson: Skønt de faldne Udtalelser kunde friste en til at komme lidt nærmere ind paa Lovforslaget, skal jeg dog undlade det og kun gøre en enkelt Bemærkning til § 3, der omhandler de nuværende og fremtidige Kaldskapellaner. Disses Stilling bliver ved Lovforslaget lidt forbedret, men jeg vil henstille til den højtærede Minister og det Udvalg, som faar Sagen til Behandling, at tage under Overvejelse, om ikke flere end de nuværende og fremtidige Kaldskapellaner kunde faa Del i den tilsigtede Forbedring. Der er utvivlsomt nogle, som endog i en ret lang Aarrække har været Kaldskapellaner, der vilde være glade ved at faa Del i den Forbedring, der her er Tale om. Hvis Lønningsfonden kunde taale det, kunde der maaske ogsaa være andre — dette Lovforslag er jo et glædeligt Udslag af, at Beregningerne vedrørende Lønningsfonden har holdt Stik —, jeg skal eksempelvis nævne Kateketerne, som har haft en Virksomhed, der kunde berettigede dem til at komme med, og jeg tror, det samme kunde gælde enkelte ordinerede Præster. Men alt dette hører nærmest hjemme under en Udvalgsbehandling. Jeg har kun villet gøre Ministeren og det kommende Udvalg opmærksom paa, at en Udvidelse paa dette Omraade vilde øve Ret, og jeg tror ikke, det vilde blive ret kostbart.

Kirkeministeren (Povlsen): De faldne Udtalelser giver mig ikke Anledning til ret mange Bemærkninger. Det ærede Medlem fra Vinderup (Moltesen) opholdt sig ved en Udtalelse af mig ved Fremsættelsen af Lovforslaget, da jeg med Henblik paa Lønningskommissionen udtalte Ønsket om at faa Præsterne placeret mellem de andre Tjenestemænd. Jeg skal dertil bemærke, at med denne Udtalelse har jeg

udelukkende tænkt paa, at jeg ønskede at faa Lønningskommissionen til at udtale sig om, hvilke Lønsatser Præsterne burde have. Jeg har ikke tænkt mig, at Lønningskommissionen skulde give sig til en Behandling af selve Lønningsmassen, dette uhyre vanskelige og indviklede Spørgsmaal. Jeg tror, at Lønningskommissionens øvrige Arbejde vilde lide i høj Grad Afbræk, hvis den skulde til at tumle med selve Lønningsmassen. Jeg har aldrig ment, at Præsterne er Statstjenestemænd akkurat som andre. Jeg mener selvfølgelig ogsaa, at der i høj Grad er et personligt Forhold, som gør sig gældende, og derfor udtalte jeg netop, at hvis man skulde gaa til en virkelig Forbedring af Præsteres Lønningsforhold, kunde jeg ikke tænke mig, at Midlerne dertil skulde komme ved direkte Tilskud fra Staten, men de maatte komme derved, at man satte Aflønningsvederlaget for Offer og Accidenser op, saa at det kun blev Medlemmer af Folkekirken, der kom til at yde til en Forøgelse af Præstelønningerne.

Det ærede Medlem for Maribo-Kredsen (Valdemar Olsen) mente, at Fremsættelsen af dette Lovforslag, i alt Fald §§ 2 og 3, hvori der foreslaas Lønforbedringer for de daarligst stillede Sognepræster og Kapellaner, ikke var i Overensstemmelse med Forudsætningerne for Lønningskommissionens Nedsættelse. Jeg kan ikke anerkende dette. Jeg har netop bestemt hævdet — og der kan heller ikke paastaas andet —, at dette Lovforslag kun er et Forslag om Udsættelse af den endelige Ordning af Præsteres Lønningsforhold. Jeg har blot ønsket, at man dog skulde gaa til det man i Virkeligheden — ogsaa fra socialdemokratisk Side — i 1913 var enig om, at Begyndelseslønnen i 3die Klasse skulde sættes op til 2,200 Kr., og som Følge deraf har jeg — ogsaa af løntekniske Grunde — ment, at man ligeledes maatte gaa op med 200 Kr. for Begyndelseslønnen i 2den Klasse.

Jeg er for øvrigt enig med de ærede Medlemmer for Aakirkeby-Kredsen (Køfoed) og Nørresundby-Kredsen (Nørgaard) i, at det var heldigt, om vi kun havde een Lønklasse, og jeg maa her gøre opmærksom paa, at det var det radikale Parti, der holdt paa dette ved Behandlingen af Lønningsloven i 1913. Men det mødte afgjort Modstand hos Venstre. Det ærede Medlem for Vinderup-Kredsen var her netop en af de ivrigste Modstandere, idet han hævdede, at der skulde være noget, der tilskyndede Præsterne til at bytte Em-